

Publicerad 2011-10-18 22:45 av Rhan

### **Sorgen av två**

Man blundar och man känner lukten,  
Andas in och det sticker i näsan, en tår stryker ens kind.  
Branden känns långa vägar och vinden bär med sig som ett budskap,  
Budskap om sorg och saknad.  
Budskap om smärta och skräck under natten,  
Budskap om eld som nu svalnat.  
Snö faller på kolnad mark,  
svart mark blir vit.  
Kolnade kroppar blir ömt täckta av snö,  
snö som sörjer de avlidna.

När mörkret faller och månen lyser,  
vättar och nymfer de kommer fram och dansar.  
Dansar lätt på snön till minne av de avlidna,  
en dans av sorg och saknad.  
En dans som minner av dem,  
så att hela skogen blir medveten om vad som hänt.  
Dansar i månens ljus fram till gryningen,  
till vindens melodi.

Gryningen slår ner sina första strålar i snötäcket,  
morgondimman stryker det ömt.  
Sorgen ligger tungt till minne,  
morgonbrisen fläktar lätt de tårar som fallit.  
Vättar och nymfer är borta för människan,  
melodin ligger kvar i luften.  
Folk tror att få sörjer de bortgångna,  
skogsbor som dem var.  
Glömmer bort skogen gör dem,  
för skogen sörjer dem två.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rhan med Poeter.se id #28348 innehar upphovsrätten